

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 14. Summi Pontificis indignatio contra hanc Noaillii Cardinalis
responcionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](#)

Sæc. XVIII.
A. C. 1717.

§. XIV.

*Summi Pontificis indignatio contra
hanc Noaillii Cardinalis re-
sponsonem.*

Perfecto hoc Noaillii Cardinalis re-
Lafiteau. l.c. sponso Pontifex non minus mero-
pag. 29. re, quam admiratione suspensus habet;
Dorsann. l.c. vix enim capere poterat, hujus Presulis
pag. 349. duritatem nec minis, nec singularis ac
plusquam paternæ benevolentiae officiis
flecti potuisse: quapropter intimum cor-
dis sui dolorem exprimendo impar, Car-
dinalibus, qui hoc responsum inspicere
gestiebant, duntaxat hæc reposuit: vi-
debitis continuatam seriem convicio-
rum contra Bullam meam, obfirma-
tum eam nisi explicatam acceptandi a-
nimum, & manifestas comminationes
fese contra omnem pœnarum severita-
tem refractariis intentandam aperta
fronte opponendi: Pariter Noaillius ad
Cardinalium epistolam responsum dedit,
quod tamen nequidem legi merebatur
quapropter Cardinales infaustum Noaile-
lli, qui adeo propitiam fese reconcio-
liandi occasionem spreverat, sortem mi-
seri, ejus pervicaciam, exhaustis ou-
nibus charitatis frontibus, haud am-
plius frangi posse censebant, ac tandem
contemptam Pontificis clementiam gravi-

sup
rum
tina
mis
bat
port
redi
ad D
in q
posi
tati
mal
dam
que
Pat
lis C
dun
nate
tend
cha
zequ
Tric
prob
ras
volu
tife
mod
dub
cere
iis e
spor
Por

Sæc. XVIII.

A. C. 1717.

suppicio vindicandam suadebant: Verum Pontifex, qui de perditis Filii pertinacia suo tempore, ac patientiae armis triumphaturum se adhucdum sperbat, cum Tolomæo Cardinale de opportunis devium ad veritatis semitam reducendi mediis egit, ejusque suas ad Noaillum epistolam dare constituit, in qua difficultates ab opponentibus expositas nonnisi ex falsis Bullæ interpretationibus oriri, atque idipsum, quod malevoli eidem imputant, per eam damnari assereret ac probaret, palamque declararet, quod nequaquam SS. Patrum Doctrinam damnare aut Scholis Catholicis pristinam libertatem, sed duntaxat errores alias ab Ecclesia damnatos vel recens invectos damnare intenderit, minus quicquam contra Dei charitatem docere, vel N. & V. Test. æquiparare aut alia præcepta, quam a Tridentino stabilita præscribere, nec probatum Ecclesiae usum circa censuras & lectionem S. Scripturæ immutare voluerit &c. Has explicationes Pontifex suæ epistolæ inserere statuit, dummodo Cardinalis Tremolius minimè dubiam spem faceret, a Noailio sincere acceptatum iri Constitutionem cum iis explicationibus, quas ipse in suo responsu a Papa petiit. Tremolius ob Pontificis indulgentiam lætus, cunctos

L 1 2

Noail-

Sæc. XVIII. Noaillii amicos tum Romæ agentes,
A.C. 1717. atque ipsum etiam Cardinalem Gualtierium convenit, ab eis sciscitatus, utrum ipse explicationes a Papa propositas acceptare, & de sincera Constitutionis acceptatione a Noaillio scienda Pontifici fidem facere valeret. Ad hæc prior reposuit Abbas Chevlierus „absit hoc; Pontifex enim, et „hæreticus esset, in sensu, quem vos „ei suggeritis, sese explicare posset, „magis claræ certæque de ejus fide „desiderantur expositiones, hucusque „enim nonnisi vagis & negativis ulis „est verbis in suis literis, proin Noaillo „adeo non erit satisfactum, ut se etiam „graviter offensum crederet.“ Afferre etiam Abbatii P. Laborde Oratori Sacerdos, aliquique Regulares, qui veluti Noaillianæ mentis Depositarii erant: Denique Cardinalis Gualtierius, cunctas concordiæ vias eludi ingemiscens, affrui, supervacanem esse ad Noaillium dare responsum, postquam ipsimet ejus Amici haud dubie declarant, has quoque explicationes ab eo rejiciendis fore. Tanta vero arrogantia hoc consilium, quod tamen ante biennium ipsimet Noaillus proposuerat, rejici indignabatur Tremolius, considerans, quod Noaillus primo ipsus quasdam explicationes a Papa per Amelotum extorquen-

CLE
opt
exp
dati
din
lio p
por
næ
aut
fert
Por
in l
amp
qua
suspi

App

N
nar
stiu
nim
tiun
rum
run
tem
con
tue
nis
qui
opta

agentes,
m Gu-
scitatus,
pa pro-
ra Co-
illio fa-
valeret:
Cheva-
nim, et
uem vos
e posset,
ius fide-
ucusque
ivis ulis
Noaillo
se etiam
Affec-
Oratori
qui vel-
ri erant:
cunctas
ns, affe-
oallium
met ejus
nas quo-
iciendas
hoc con-
um ipse
ici indi-
as, quod
explica-
torquen
optime

optarit, nunc vero *ampliores* magisque Sæc. XVIII.
explicitas petat, brevi has quoque *emen-* A. C. 1717.
datores dari petiturus: Quapropter Car-
dinalis Tremollius & Amelotus Noail-
lio perscripsere, Religionis res ex tem-
porum varietate variationem in doctri-
næ principiis minime admittere, ipsum
autem nequidem ausum fuisse tam di-
fertas petere explicationes, quas nunc
Pontifex sponte offerret, & nequidem
in hortatoria Pontificis epistola tam
amplias reperiri, quas tamen olim tan-
quam unicum reddendæ pacis medium
suspexisset.

§. XV.

Appellantium vexatio contra Archi- episcopum Rhemensem.

Nondum Franciscus de Mailly reni-
tentes Canonicos & Doctores pœ-
narum severitate ad acceptandam Con-
stitutionem adigere poterat; horum e-
nim non pauci sacris suis ministeriis nun-
tium mittere, & sese veluti ad laico-
rum conditionem deprimere malue-
runt, quam Archiepiscopi sui jussis ob-
temperare: Tantum habet virium male
consultum præconceptam opinionem
tuendi studium, pravumque multitudi-
nis exemplum: Non deerant tamen,
qui nonnisi censuras declinandi studio

L13

Con-